

Skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jest oparta na leżącej u jej podstaw, błędnej z prawnego i naukowego punktu widzenia ocenie akrylamidu. Zgodnie z ich uwagami pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie wydając zaskarżoną decyzję. Skarżące w szczególności podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza obowiązujące przepisy ustanowione w dziedzinie identyfikacji substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w ramach REACH.

Podsumowując, skarżące twierdzą, że zaskarżony akt w rzeczywistości identyfikuje akrylamid jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy na tej podstawie, że akrylamid jest substancją chemiczną. Jednakże, skarżące twierdzą, że akrylamid używany jest wyłącznie jako półprodukt, a zatem wyłączony jest z tytułu VII dotyczącego procedury zezwoleń w ramach REACH, zgodnie z art. 2 ust. 8 i art. 59 tego rozporządzenia.

Ponadto, skarżące podnoszą, że zaskarżony akt został wydany w braku wystarczającej podstawy dowodowej, a zatem pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie.

Wreszcie skarżące twierdzą, iż zaskarżony akt narusza, oprócz wymogów REACH, zasadę proporcjonalności i równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 29 października 2009 r. w sprawie F-94/08, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 stycznia 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie: uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, która doprowadziła do wydania zaskarżonego postanowienia była całkowicie dopuszczalna;
- tytułem żądania głównego: uwzględnienie w całości żądań powoda przedstawionych w skardze w pierwszej instancji;
- nakazanie stronie pozwanej zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przezeń, w związku z każdym etapem postępowania, kosztów;
- tytułem żądania ewentualnego: odesłanie niniejszej sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej celem ponownego wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty w innym składzie osobowym

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 29 października 2009 r., wydanego w sprawie F-94/08. Postanowieniem tym odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności pisma z dnia 28 marca 2008 r., którym Komisja Europejska poinformowała skarżącego o zamiarze zatrzymania części jego zasiłku inwalidzkiego jako zapłaty kosztów poniesionych we wcześniejszym postępowaniu sądowym.

Celem uzasadnienia swoich żądań skarżący podnosi dokonanie w zaskarżonym postanowieniu nieprawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych, całkowity brak uzasadnienia a także nieprawidłowe zastosowanie i interpretację zasady *tempus regit actum* i pojęcia aktu niekorzystnego.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2010 r. — Alisei przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/10)

(2010/C 63/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alisei (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska